

7. Komitéen vedrørende leve- og arbejdsbetingelser for indfødte befolkninger i selvstændige lande (dagsordenens punkt VIII): 45 medlemmer (30 regeringsrepræsentanter, 5 arbejdsgiver- og 10 arbejderrepræsentanter).

Desuden nedsattes der i overensstemmelse med forretningsordenen følgende komitéer:

8. Komitéen vedrørende forretningsordenen: 20 medlemmer (12 regeringsrepræsentanter, 4 arbejdsgiver- og 4 arbejderrepræsentanter).
9. Komitéen til prøvelse af fuldmagter (Credentials Committee): 1 repræsentant for hver gruppe.
10. Komitéen vedrørende resolutioner: 45 medlemmer (30 regeringsrepræsentanter, 5 arbejdsgiver- og 10 arbejderrepræsentanter).

Danmark havde følgende repræsentation i komitéerne:

Forretningsudvalget: *Einar Nielsen*.

Komitéen vedrørende finansielle spørgsmål: *C. V. Bramsnæs*.

Komitéen vedrørende velfærdsforanstaltninger for arbejdere: *Erik Dreyer*.

Komitéen vedrørende tvangsarbejde: *J. Bonnesen* og *Carl P. Jensen*.

Komitéen vedrørende ugentlig fridag inden for handels- og kontorvirksomheder: *Nina Andersen*, *Allan Rise* med *Henning Nielsen* og *Mogens Due* som suppleanter og *Erling Dinesen*.

Komitéen vedrørende resolutioner: *H. H. Koch* og *Einar Nielsen*. *Allan Rise* var stedfortrædende medlem¹⁾ med *Henning Nielsen* og *Mogens Due* som suppleanter.

Prøvelse af fuldmagter.

Ifølge konferencens forretningsorden skal indsigelser, som rejses over for generalsekretæren mod beskikkelse af nogen af de delegerede på konferencen, behandles i komitéen til prøvelse af fuldmagter. Såfremt komitéen enstemmigt afviser en indsigelse eller ikke mener at kunne tage en sådan

til følge, er dens afgørelse endelig. Finder komitéen eller blot et af dens medlemmer derimod, at en indsigelse bør tages til følge, skal den endelige afgørelse træffes af plenarforsamlingen.

Der var på konferencen rejst følgende indsigelser:

1. Indsigelse mod fuldmagterne for repræsentanterne for det nationalistiske Kina („Formosa-regeringen“). I sin rapport fremhævede komitéen, at situationen ganske svarede til den, der havde foreligget ved de foregående 6 konferencer. Indsigelsen afvistes enstemmigt under hensyn til, at spørgsmålet om Kinas repræsentation i De forenede Nationer fortsat var uafklaret. Komitéen henviste herved til, at De forenede Nationers generalforsamling den 20. september 1955 vedtog en resolution, i henhold til hvilken spørgsmålet om udelukkelse af repræsentanter fra det nationalistiske Kina eller optagelse af repræsentanter fra Den kinesiske Folkerepublik ikke vil blive behandlet på De forenede Nationers 10. ordinære møde.

2. Indsigelser mod fuldmagterne for arbejderrepræsentanterne fra Chile, Frankrig, Italien, Peru, Libyen og Den sydafrikanske Union. Indsigelserne blev enstemmigt afvist af komitéen.

3. Indsigelse fra arbejdsgivergruppen mod fuldmagterne for arbejdsgiverrepræsentanterne fra Bulgarien, Byelorusland, Sovjetunionen, Czechoslovakiet, Ukraine, Ungarn og Polen.

Spørgsmålet om de østeuropæiske arbejdsgiverrepræsentanters fuldmagter blev senest behandlet på konferencen i 1954, da arbejdsgivergruppens protest blev nedstemt. Ligesom det var tilfældet i 1954, kunne komitéen ikke nå til et enstemmigt resultat. Et flertal, bestående af formanden og arbejderrepræsentanten, udtalte sig imod realitetsbehandling af protesten under henvisning til forretningsordenens art. 26, pkt. 4 c, hvorefter en protest ikke skal tages op til realitetsbehandling, dersom den er baseret på kendsgerninger eller påstande, som konferencen allerede har taget stilling til. Mindretallet, arbejdsgiverrepræsentanten, gjorde

¹⁾ Et stedfortrædende medlem har ret til at tage ordet i komitéen, men har normalt ikke stemmeret, jfr. ILO's forretningsordens artikel 56.